„Не колнете го ветерот! А кога ќе видите нешто што не ви се допаѓа, кажете: ‚О Аллаху, Те молиме за доброто на овој ветер, за доброто што е во него и за доброто со кое е испратен. А кај Тебе бараме засолниште од неговото зло, од злото што е во него и од злото со кое е испратен.‘“ (Аллахумме инна нес-елуке мин хајри хазихир-риих, ве хајри ма фиха, ве хајри ма умирет бих; ве неузу бике мин шерри хазихир-риих, ве шерри ма фиха, ве шерри ма умирет бих.)

Убеј бин Каб, Аллах нека е задоволен со него, пренесува дека Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, рекол: „Не колнете го ветерот! А кога ќе видите нешто што не ви се допаѓа, кажете: ‚О Аллаху, Те молиме за доброто на овој ветер, за доброто што е во него и за доброто со кое е испратен. А кај Тебе бараме засолниште од неговото зло, од злото што е во него и од злото со кое е испратен.‘“ (Аллахумме инна нес-елуке мин хајри хазихир-риих, ве хајри ма фиха, ве хајри ма умирет бих; ве неузу бике мин шерри хазихир-риих, ве шерри ма фиха, ве шерри ма умирет бих.)

[رواه الترمذي] [صحيح]

Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, забранил проколнување или навредување на ветерот, бидејќи тој е под наредба на неговиот Создател – доаѓа и со милост и со казна. Навредувањето на ветерот претставува навреда кон Аллах, неговиот Создател, и е израз на незадоволство од Неговата одредба. Потоа, Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, упатил кон враќање кон Аллах – Создателот на ветерот – преку молење за доброто што го носи, за доброто што е во него и за доброто со кое е испратен, како што се дождот, разнесувањето на полен и слично; и барање заштита кај Аллах од неговото зло, од злото што е во него и од злото со кое е испратен, како што се уништувањето на растенијата и дрвјата, угинувањето на добитокот или уривањето на градбите и слично. Во ваквата молитва има израз на вистинска покорност кон Аллах.